

Κοινή δήλωση Χριστουγέννων

Υπογεγραμμένη από Ευρωπαίους αρχηγούς εκκλησιών με την υποστήριξη του CCME (Επιτροπή Εκκλησιών για τους Μετανάστες στην Ευρώπη) και CEC (Συμβούλιο Ευρωπαϊκών Εκκλησιών)

Στο πνεύμα της εορτής των Χριστουγέννων, σας ζητούμε να εργασθείτε και να προσευχηθείτε για μια κοινότητα που θα υποδέχεται και θα αγκαλιάζει τον ξένο στην Ευρώπη.

Καθώς οι Χριστιανοί ετοιμάζονται να γιορτάσουν την γέννηση του Χριστού, αναμένουν την έλευσή Του με ελπίδα και προσδοκία, ενθουμούμενοι τα λόγια του προφήτη Ησαΐα: «Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς μέγα» (Ἡσαΐας 9:2).

Απευθυνόμαστε στα έθνη και τους λαούς της Ευρώπης, τους πολιτικούς αρχηγούς και τις Εκκλησίες μας: Μη επιτρέψετε να γίνουμε αδιάφοροι προς τις δοκιμασίες των άλλων.

Ας προστατεύσουμε την αξιοπρέπεια όσων χρειάζονται την βοήθειά μας και ας αναγνωρίσουμε ότι το καλωσόρισμα του ξένου είναι κομμάτι της Χριστιανικής και Ευρωπαϊκής μας κληρονομιάς.

Ας έχουμε θάρρος και εμπιστοσύνη στον Υιό του Θεού, στο Φως του Κόσμου, την γέννηση του οποίου εορτάζουμε.

Ο Χριστός είναι Εκείνος που θα μας δείξει τον δρόμο για μία κοινή ζωή.

Ο σημερινός κόσμος συνεχίζει να βιώνει το σκοτάδι των διωγμών, των συγκρούσεων και των πολέμων. Σύμφωνα με εκτιμήσεις του ΟΗΕ, σχεδόν 70 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους σε αναζήτηση ασφαλούς και βιώσιμου προορισμού. Περισσότεροι από τους μισούς ήσαν παιδιά.

Ο Ύπατος Αρμοστής των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες δηλώνει ότι: «Κανένας δεν γίνεται πρόσφυγας από επιλογή. Οι υπόλοιποι όμως μπορούμε να επιλέξουμε πώς θα βοηθήσουμε». Ως Χριστιανοί, καθοδηγούμαστε από την διδασκαλία της Αγίας Γραφής και την εμπιστοσύνη μας στον Χριστό. Η περίοδος της προετοιμασίας για τα Χριστούγεννα μάς υπενθυμίζει αυτήν την ευθύνη μας, παράλληλα με την υπόσχεση του Θεού να φωτίσει και να σώσει τον κόσμο αυτόν.

Ο Ιησούς έγινε άνθρωπος: Τα Χριστούγεννα είναι η εορτή της ενανθρωπήσεως του Ιησού. Για τους Χριστιανούς η Ενανθρώπηση είναι μία εκδήλωση της απεριόριστης αγάπης του Θεού για την ανθρωπότητα, το βρέφος που γεννιέται στην φάτνη φέρνει στον κόσμο τα καλά νέα, ότι ήλθε χαρά μεγάλη «παντί τῷ λαῷ» (Λουκ. 2:10). Όπως ακριβώς ο κάθε άνθρωπος είναι πλασμένος κατ' εικόνα του Θεού (Γέν. 1:27), έτσι και η ενανθρώπηση του Ιησού επιβεβαιώνει την αξιοπρέπεια όλων των ανθρώπων. Δεν υπάρχουν άνθρωποι, άτομα ή ομάδες, που συνιστούν «πρόβλημα» προς αντιμετώπιση, αλλά χαίρουν όλοι της δέουσας αξιοπρέπειας ως άνθρωποι που αγαπώνται από τον ίδιο τον Θεό. Όλοι μοιραζόμαστε την ανθρώπινη ιδιότητα, η οποία είναι κοινή για ξένους και ντόπιους.

Ιησούς ο πρόσφυγας: Μικρό παιδάκι βρήκε καταφύγιο στην Αίγυπτο, καθώς η Μαρία και ο Ιωσήφ δραπέτευαν από την επικράτεια του Ηρώδη, που απειλούσε να Τον σκοτώσει. Επιπλέον, ο Ιησούς

έζησε υπό Ρωμαϊκή κατοχή, επομένως είχε εμπειρία κρατικών μέτρων καταστολής της ελευθερίας και της αξιοπρέπειας ενός λαού. Ο Ιησούς γεννιέται άστεγος και βιώνει τυραννία και ταλαιπωρίες. Συμπάσχει με τον πρόσφυγα και τον καταπιεσμένο και μας προσκαλεί να ταυτισθούμε κι εμείς δείχνοντας συμπόνοια στις ευάλωτες ομάδες.

Ιησούς ο ξένος: ο Ιησούς μάς λέει ότι η ανταπόκρισή μας στις ανάγκες του ξένου είναι ανταπόκριση προς τον Ίδιον (Ματθ. 25:40). Όταν αναγνωρίζουμε τον Χριστό που φοράει τον μανδύα του ξένου, αρχίζουμε να αναγνωρίζουμε την εικόνα του Θεού στον άλλον. Υπερβαίνουμε τότε τον διαχωρισμό «εμείς» και οι «άλλοι», δημιουργώντας ένα καινούργιο «εμείς», δεχόμενοι ταυτόχρονα την ευλογία αυτής της συνάντησης και όλοι μαζί γινόμαστε άνθρωποι.

Με βαθειά ανησυχία παρακολουθούμε τις τρέχουσες εξελίξεις ως προς την Ευρωπαϊκή αντίδραση σε νέες αφίξεις μεταναστών. Στηριζόμενοι στο μήνυμα του Ευαγγελίου και τον σχετικό θεολογικό στοχασμό και έχοντας υπόψιν τις δηλώσεις που έγιναν πριν 20 περίπου χρόνια στην Ευρωπαϊκή Σύνοδο Κορυφής του Tampere το 1999, δηλώνουμε ότι:

- Είναι απαράδεκτο, οι πολιτικές «διαχείρισης του μεταναστευτικού» να οδηγούν σε καταστάσεις όπου η μαζική απώλεια ανθρωπίνων ζωών καθ' οδόν προς την Ευρώπη δεν αποτελούν εξαίρεση, παράλληλα δε η εκμετάλλευση και η βία συνιστούν καθημερινή πραγματικότητα. Χρειαζόμαστε εύλογες ασφαλείς διόδους (λ.χ. επανεγκατάσταση, θεώρηση–visa για ανθρωπιστικούς λόγους, ρεαλιστικές πολιτικές απασχόλησης οικονομικών μεταναστών), καθώς και αποτελεσματικούς μηχανισμούς έρευνας και διάσωσης στις πύλες εισόδου της Ευρώπης.
- Επιβεβαιώνουμε την αξία των αρχών που διατυπώθηκαν στην Σύνοδο Κορυφής του Tampere, και συγκεκριμένα τον *«απόλυτο σεβασμό στο δικαίωμα αναζητήσεως ασύλου»* και την *«πλήρη ενσωμάτωση και εφαρμογή της Συνθήκης της Γενεύης»*, ως κατευθυντηρίων αρχών για την πολιτική ασύλου. Σε αυτήν περιλαμβάνεται και η αποτελεσματική πρόσβαση των αιτούντων σε ειδική διαδικασία αιτήματος ασύλου, ασχέτως του τρόπου με τον οποίο εισήλθαν στην Ευρώπη.
- Η προστασία των πληγέντων πληθυσμών στις περιοχές προέλευσης και η βελτίωση των συνθηκών ζωής τους στα κράτη αυτά παραμένουν σημαντικές, ούτως ώστε οι άνθρωποι να μην εξαναγκάζονται σε μετοίκηση. Εντούτοις, εφόσον οι λόγοι μεταναστεύσεως εξακολουθούν να υπάρχουν, η Ευρώπη θα πρέπει να αποδεχτεί την υποχρέωσή της να υποδέχεται και να προστατεύει τους μετανάστες—ως μία από τις πλουσιότερες και πλέον ανεπτυγμένες περιοχές του κόσμου—αντί να υποχρεώνει τρίτα κράτη όπως αναχαιτίζουν τα μεταναστευτικά κύματα έξω από τα σύνορά της.
- Κατευθυντήριο κανόνας κατά την διαχείριση του μεταναστευτικού και ιδίως της υποδοχής προσφύγων, θα πρέπει να είναι η αλληλεγγύη. Αλληλεγγύη σημαίνει ότι οι δυνατότεροι επωμίζονται περισσότερες ευθύνες από τους ασθενέστερους, αλλά επίσης ότι καθένας συνεισφέρει ό,τι μπορεί.
- Απορρίπτουμε την αντίληψη ότι η ανθρώπινη υποδοχή των νεο-αφιχθέντων είναι σε βάρος των σημερινών κατοίκων της Ευρώπης. Δεσμευόμαστε να διατυπώσουμε το όραμά μας για μία

κοινωνία ενσωμάτωσης και συμμετοχής και να εργαστούμε για αυτό με περισσότερη θέρμη—τόσο για τους νεο-αφιχθέντες όσο και για τους ντόπιους.

- Οι σχετικές πολιτικές θα πρέπει να αντιμετωπίζουν τις συγκεκριμένες ανάγκες των νεο-αφιχθέντων στην Ευρώπη και να ενθαρρύνουν την δυνατότητά τους να συνεισφέρουν στις χώρες υποδοχής τους, σεβόμενοι ταυτόχρονα τις παραδόσεις και τις ανάγκες των ντόπιων κατοίκων.
- Ο διάλογος για το μεταναστευτικό και τους πρόσφυγες θα πρέπει να διέπεται από αξιοπρέπεια, σεβασμό και, ει δυνατόν, συμπόνοια. Η διασπορά ανακριβών, ανεπιβεβαίωτων και διχαστικών ειδήσεων απλώς δυσχεραίνει την προσπάθεια συμβίωσης.
- Είναι αναμενόμενο ότι θα προκύψουν και τριβές εκεί όπου συμβιώνουν άνθρωποι διαφορετικών εθνικών και θρησκευτικών παραδόσεων, ιδιαίτερα όταν αυτό γίνεται υπό ραγδαία μεταβαλλόμενες συνθήκες. Η συνύπαρξη με την διαφορετικότητα μπορεί να είναι πρόκληση αλλά και παράγοντας που εμπλουτίζει τις ζωές μας. Κάνουμε έκκληση για πνεύμα ανεκτικότητας και καλής προαίρεσης, προσηλωμένοι σε μία δημιουργική αντιμετώπιση των σχετικών προβλημάτων.

Η κοινή δήλωση υιοθετείται από τους κάτωθι ηγέτες Εκκλησιών και Ομολογιών, έχοντας την υποστήριξη της Επιτροπής Εκκλησιών για τους Μετανάστες στην Ευρώπη (CCME) σε συνεργασία με την Διάσκεψη των Ευρωπαϊκών Εκκλησιών (CEC) (βλ. Επισυναπτόμενη λίστα)